2026/689

23.3.2026

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2026/689

af 22. januar 2026

om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) *(ECB/2026/1)*

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 9.2, 12.1, 14.3 og 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forbindelse med indførelsen af en fælles pengepolitik kræves der en definition af de værktøjer, instrumenter og procedurer, som skal anvendes af Eurosystemet, bestående af Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), for at sikre, at denne politik gennemføres på en ensartet måde i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

(2) Den 29. november 2024 traf Styrelsesrådet beslutning om visse foranstaltninger med henblik på at fremme en større harmonisering af Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse. For det første bør visse aktivtyper, der accepteres i henhold til de midlertidige rammer, integreres i de generelle rammer for sikkerhedsstillelse, nemlig a) omsættelige aktiver denomineret i amerikanske dollar, pund sterling og japanske yen og b) værdipapirer af asset-backed typen, som har den næstbedste vurdering på kreditkvalitetstrin 3 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala, og som opfylder belånbarhedskriterierne i de midlertidige rammer for sikkerhedsstillelse. For det andet bør de nationale centralbankers statistiske interne kreditvurderingssystemer (S-ICAS'er) accepteres som en kreditvurderingskilde ud over de nationale centralbankers interne kreditvurderingssystemer (ICAS'er), som i øjeblikket accepteres, og de sidstnævnte bør derfor kaldes »fulde interne kreditvurderingssystemer« (F-ICAS'er) for at skelne dem fra S-ICAS'er. For det tredje er det i forbindelse med proceduren for accept af S-ICAS'er som modpartens tredje kreditvurderingskilde hensigtsmæssigt at fravige kravet om indgivelse af en begrundet erklæring, der understøttes af en passende redegørelse, for at lette anvendelsen af S-ICAS'er. Endelig besluttede Styrelsesrådet også, at belånbarheden af detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom og ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (DECC'er) som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer skulle indstilles på grund af begrænset historisk anvendelse og lav efterspørgsel for at forenkle Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse.

(3) Efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med anvendelsen af ECB's skema til indberetning af data på lånniveau og udfasningen af Eurosystemets godkendelsesproces for registre for data på lånniveau som besluttet af Styrelsesrådet den 22. marts 2019 er der behov for konsekvensændringer af de relevante bestemmelser i Eurosystemets pengepolitiske rammer.

(4) Med hensyn til belånbarhedskriterierne for værdipapirer af asset-backed typen som belånbar sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer er der behov for yderligere finjustering for udtrykkeligt at udelukke værdipapirer af asset-backed typen, hvor udstederen af de pågældende værdipapirer er udsat for restværdirisiko.

(5) Med henblik på behandlingen af enheder, for hvilke der er vedtaget en afviklingsordning baseret på en åben bankafviklingsstrategi, er det nødvendigt at præcisere Eurosystemets rammer for modparter for at afspejle de gældende processer og frister ved vurderingen af den finansielle soliditet.

(6) Der gives yderligere oplysninger om vurderingen af en modparts finansielle soliditet i tilfælde af skønsmæssige foranstaltninger truffet af Eurosystemet af forsigtighedshensyn.

(7) De belånbarhedskriterier, der anvendes på variable kuponrenter, som er knyttet til et inflationsindeks som referencerente, bør defineres ved hjælp af specifikke bestemmelser, der adskiller dem fra dem, der gælder for instrumenter med andre variable kuponrenter, og som skaber større klarhed.

(8) Det bør præciseres, at de belånbarhedskriterier, der gælder for udstedelse af internationale gældsinstrumenter, kun bør gælde for internationale gældsinstrumenter, der er udstedt gennem internationale værdipapircentraler i form af global note, der repræsenteres af en global note i fysisk form (papirform) eller af en elektronisk (digital) kopi af en global note i papirform. Hvad angår internationale gældsinstrumenter udstedt af internationale værdipapircentraler i fuldt ud dematerialiseret form, bør Eurosystemet dog forbeholde sig retten til at verificere, at de pågældende instrumenter a) ikke giver anledning til væsentlige risici, som kan påvirke Eurosystemets rettigheder som indehaver af sikkerhedsstillelse, og b) er gyldigt oprettet i henhold til deres gældende lovgivning, uanset hvilken teknologi der understøtter udstedelsen.

(9) De belånbarhedskriterier, der anvendes på gældsfordringer som belånbar sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, bør præciseres ved udtrykkeligt at udelukke misligholdte gældsfordringer for at sikre, at Eurosystemet er beskyttet mod de risici, de udgør, og at kun tilstrækkelig sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer accepteres.

(10) I betragtning af de store forskelle i antallet, værdien og typen af aktiver samt de omstændigheder, der kan gøre sig gældende i tilfælde af manglende overholdelse, bør der foretages justeringer for at muliggøre en mere effektiv og fleksibel anvendelse af gebyrer og ikke-finansielle sanktioner, der pålægges modparter, der ikke overholder visse regler vedrørende pengepolitiske operationer.

(11) Den 23. juli 2025 besluttede Styrelsesrådet at indføre en »klimafaktor« i Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse. Eurosystemet udfører kreditoperationer med godkendte modparter for at nå sit primære mål om prisstabilitet, som Styrelsesrådet definerer som et symmetrisk inflationsmål på 2 % på mellemlangt sigt. I henhold til artikel 18.1 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank skal disse transaktioner sikres ved passende sikkerhedsstillelse. En central risiko i forbindelse med disse operationer er det potentielle fald i sikkerhedsstillelsens værdi i tilfælde af, at en modpart misligholder sine forpligtelser, og Eurosystemet bliver den retmæssige ejer af sikkerhedsstillelsen i en usikker periode.

(12) Eurosystemet anvender en række foranstaltninger inden for de nuværende rammer for sikkerhedsstillelse for at afbøde de finansielle risici, der er forbundet med dets långivningstransaktioner, men den eventuelle finansielle virkning af usikkerheden i forbindelse med klimaomstillingen er stadig ikke afhjulpet. De dermed forbundne finansielle risici for Eurosystemet opstår som følge af potentialet for revurdering af aktiver som følge af uventede chok i forbindelse med klimaomstillingen, efterhånden som økonomien bevæger sig i retning af en fremtid med lav CO_2-udledning, drevet af ændringer i politik, teknologi, markedsdynamik og forbrugerpræferencer. Styrelsesrådet har derfor besluttet at indføre en »klimafaktor«, som er en yderligere risikostyringsforanstaltning, der har til formål at afbøde den eventuelle finansielle virkning af usikkerhed i forbindelse med klimaændringer ved at justere den værdi, der er tildelt belånbare omsættelige aktiver udstedt af visse ikkefinansielle selskaber og deres tilknyttede selskaber, og som mobiliseres som sikkerhed, afhængigt af i hvilket omfang de kan påvirkes af fremadrettet usikkerhed i forbindelse med klimaændringer.

(13) Justeringen af den værdi, der tildeles belånbare aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed, bør baseres på et sæt objektive kriterier med henblik på at sikre, at foranstaltningen er egnet til at nå det erklærede mål om reduktion af finansielle risici og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Klimafaktoren bør udledes af en usikkerhedsscore, der består af tre elementer: a) en sektorspecifik stressfaktor: en fælles »markedsfaktor« afledt af expected shortfall i det negative scenario i Eurosystemets klimastresstest, som gælder for alle aktiver udstedt af virksomheder inden for en bestemt sektor, b) en udstederspecifik eksponering: et mål for en udsteders eksponering for omstillingsrelaterede usikkerheder baseret på den metode, der er udviklet til vægtning af køb under programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP) og c) en aktivspecifik sårbarhed: en vurdering af, hvor følsom et aktivs markedspris er over for uventede fremtidige klimachok, under hensyn til dets restløbetid. På grundlag af usikkerhedsscoren bør Eurosystemet tildele hvert belånbart omsætteligt aktiv, der er omfattet af risikostyringsforanstaltningen, en klimafaktor, som kan justere værdien af sikkerhedsstillelsen yderligere efter anvendelsen af andre risikostyringsforanstaltninger. Aktiver, der bliver belånbare mellem to årlige ajourføringer vedrørende klimafaktoren, bør i første omgang tildeles en medianklimafaktor for den aktivtype, de tilhører, navnlig obligationer, mellemfristede obligationer eller gældsbreve. Anvendelsen af en medianklimafaktor baseret på aktivtypen afspejler de iboende prisfølsomhedsforskelle over for lignende chok blandt aktivtyper og skaber balance mellem risikostyring og effektivitetshensyn indtil den næste årlige ajourføring.

(14) Klimafaktoren bør kalibreres på en sådan måde, at Eurosystemets evne til at gennemføre pengepolitikken gennem bred adgang til sikkerhedsstillelse forbliver intakt.

(15) Klimafaktoren bør afspejle de klimarelaterede usikkerheder, som omsættelige aktiver udstedt af visse ikkefinansielle selskaber og deres tilknyttede enheder kan blive eksponeret for. Fokus på disse omsættelige aktiver skyldes bedre datatilgængelighed i dette segment og de erfaringer, som Eurosystemet har fået i forbindelse med at integrere risici i forbindelse med klimaovergangen i CSPP. Klimafaktoren, herunder dens anvendelsesområde, metode og kalibrering, bør revideres regelmæssigt af Styrelsesrådet og om nødvendigt ajourføres for at a) afspejle den stigende tilgængelighed af relevante data og modeller og b) gøre status over den relevante lovgivningsmæssige udvikling og fremskridt med hensyn til risikovurderingskapacitet.

(16) Ved at indføre klimafaktoren som en yderligere risikokontrolforanstaltning sikrer Eurosystemet endvidere, at den er i overensstemmelse med artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som kræver, at miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, hvilket omfatter Unionens pengepolitik. Indførelsen af foranstaltningen sikrer ligeledes overholdelse af Eurosystemets forpligtelser i henhold til traktatens artikel 7, som kræver, at Unionen sikrer overensstemmelse mellem sine politikker og aktiviteter.

(17) Som følge af den tekniske gennemførelse af klimafaktoren inden for Eurosystemets system til forvaltning af sikkerhedsstillelse (ECMS) er det nødvendigt at tilpasse anvendelsesdatoen for klimafaktoren til offentliggørelsesdatoen for ECMS, der finder sted i andet kvartal af 2026, og klimafaktoren bør derfor anvendes fra den 15. juni 2026.

(18) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer

Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1. I artikel 2 foretages følgende ændringer:

   a) Følgende indsættes som nr. 7a):

      »7a) »klimafaktor« (climate factor): en justering, der kan anvendes på den værdi, der er tildelt omsættelige aktiver udstedt af visse ikkefinansielle selskaber og deres respektive udstedende koncerner, som mobiliseres som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer for at afbøde den eventuelle finansielle virkning af klimarelaterede usikkerheder«

   b) Følgende indsættes som nr. 10a):

      »10a) »udstedende koncern« (corporate issuer group): med henblik på klimafaktoren en koncern af selskaber, der fungerer som en enkelt økonomisk enhed og udgør en indberettende enhed med henblik på fremlæggelse af konsoliderede regnskaber, og som omfatter moderselskabet og alle dens direkte og indirekte datterselskaber«

   c) Nr. 16), litra e), udgår.

   d) Nr. 23), litra c) og d), udgår.

   e) Nr. 26a) udgår.

   f) Nr. 26b) udgår.

([1]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

g) Nr. 31a) udgår.

h) Nr. 49) udgår.

i) Nr. 50a) affattes således:

»50a) »register for data på lånniveau« (loan-level data repository): et securitiseringsregister som omhandlet i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), som er registreret hos Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 10 i nævnte forordning

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).«

j) Nr. 70) affattes således:

»70) »ikke-omsættelige aktiver« (non-marketable assets): alle følgende aktiver: tidsindskud og gældsfordringer«

k) Nr. 70a) udgår.

l) Følgende indsættes som nr. 79a):

»79a) »restværdirisiko« (residual value risk): den risiko, der opstår i forbindelse med en betaling under et pengestrømsgenererende aktiv i følgende tilfælde:

a) betalingen er struktureret på en sådan måde, at den systematisk afhænger af salget eller refinansieringen af de pågældende varer uden yderligere krav mod låntageren til at dække et eventuelt underskud mellem provenuet fra salget af varerne og de planlagte betalinger under det pengestrømsgenererende aktiv eller et eventuelt underskud på disse planlagte betalinger som følge af den manglende eller delvise refinansiering af varerne

b) låntageren har blandt andet mulighed for at levere varerne til fuld indfrielse af sine betalingsforpligtelser, men er ikke forpligtet til at dække en eventuel mangel mellem salgsprovenuet for varerne og de planlagte betalinger under det pengestrømsgenererende aktiv eller en eventuel mangel på disse planlagte betalinger som følge af den manglende eller delvise refinansiering af varerne

c) i tilfælde af enten a) eller b), uanset om der er tale om tilbagekøb, garantier eller andre forpligtelser for tredjemand eller transaktionsparter til enten at foretage den planlagte betaling eller til at dække et eventuelt underskud mellem salgsprovenuet fra varerne og de planlagte betalinger under det pengestrømsgenererende aktiv, eller eventuel mangel på disse planlagte betalinger som følge af den manglende eller delvise refinansiering af varerne«

m) Følgende indsættes som nr. 79b):

»79b) »afviklingsmyndighed« (resolution authority): en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*) eller Den Fælles Afviklingsinstans, der er oprettet i henhold til artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 (**)

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj)«

n) Følgende indsættes som nr. 80a):

»80a) »risikobegrænsende foranstaltning« (risk mitigation measure): en af følgende: a) indførelse af et loft over det likviditetsbeløb, der tilføres efter ophævelsen af begrænsningen af modpartens adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer med en standardløbetid på en uge eller kortere, herunder i tilfælde, hvor den vejledende kalender for disse operationer indeholder en ekstraordinært forlænget løbetid, b) begrænsningen af mobiliseringen som sikkerhed for tilbageholdte mobiliserede værdipapirer af asset-backed typen og særligt dækkede obligationer, der anvendes til eget brug, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 5 og 2a, i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) (*), eller andre aktiver, som Eurosystemet anser for illikvide, og c) kravet om at opfylde krav om yderligere kapitalgrundlag som fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, i tillæg til opfyldelse af kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013

_____

(*) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 af 18. november 2015 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2015/35) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).«

2. Artikel 10, stk. 5, affattes således:

»5. Likviditetsopsugende tilbageførselsforretninger er baseret på de aktiver, som Eurosystemet tilfører. Belånbarhedskriterierne for sådanne aktiver er identiske med de kriterier, der gælde for belånbare aktiver, der anvendes i likviditetstilførende tilbageførselsforretninger i henhold til Del Fire. Der anvendes ikke haircuts eller klimafaktorer i forbindelse med likviditetsopsugende tilbageførselsforretninger.«

3. I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) en ubetinget hovedstol, som på et fladt grundlag er bundet til kun ét indenlandsk inflationsindeks som referencerente for gældsinstrumenter denomineret i euro, pund sterling, yen eller amerikanske dollar. Bundet på et fladt grundlag skal forstås som en-til-en kompensation for den inflation, der er registreret i det indenlandske inflationsindeks som referencerente (men med mulighed for positive gulve eller lofter).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Gældsinstrumenter, der er i overensstemmelse med stk. 1, litra b), og hvis kuponstruktur er som fastsat i artikel 63, stk. 1, litra ba), har kuponrenter, som er indekseret til det samme indenlandske inflationsindeks som referencerente som hovedstolen.«

4. Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter have en af følgende kuponstrukturer indtil den endelige indfrielse:

a) faste kuponrenter, nulkuponrenter eller flertrinskuponrenter (multi-step coupons) med en på forhånd defineret tidsplan og på forhånd definerede kuponrenteværdier

b) variable kuponrenter, som ikke er bundet til et inflationsindeks som referencerente, og som har følgende struktur: kuponrente = (referencerente * l) ± x, med f ≤ kuponrente ≤ c, hvor:

i) referencerenten for eurodenominerede gældsinstrumenter kun er én af de følgende på et enkelt tidspunkt:

— en europengemarkedsrente som er tilladt at anvende i Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 (*), f.eks. den korte eurorente (€STR) (herunder den sammensatte eller gennemsnitlige daglige €STR), Euribor eller lignende indeks. For den første eller/og den sidste kupon kan referencerenten være en lineær interpolation mellem to løbetider af den samme europengemarkedsrente, f.eks. en lineær interpolation mellem to forskellige løbetider for Euribor

— en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EIISDA, EUSA

— renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer, der har en løbetid på et år eller derunder

ia) referencerenten for gældsinstrumenter denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar kun er én af følgende på et enkelt tidspunkt:

— en fælles pengemarkedsrente, som det er tilladt at anvende i Unionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011, i deres denomineringsvaluta

— enhver anden acceptabel referencerente i udenlandsk valuta som fastsat af Styrelsesrådet.

ii) f (gulv), c (loft), l (gearings-/nedgearingsfaktor) og x (margin), såfremt de foreligger, er tal, som enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kun kan ændres over tid i henhold til en udvikling, der er defineret ved udstedelsen, hvor I er større end nul gennem hele aktivets løbetid.

ba) variable kuponrenter, der er bundet til et indenlandsk inflationsindeks som referencerente for den relevante denomineringsvaluta, nemlig euro, pund sterling, yen eller amerikanske dollar, forudsat at:

i) den ikke-inflationskorrigerede faste komponent af kuponrenten og, hvis en sådan findes, andre marginer, der finder anvendelse ved tillæg eller fratrækning, er faste eller kan kun ændres over tid i henhold til en udvikling, der er defineret ved udstedelsen

ii) inflationskompensationen er på et fast grundlag bundet til et enkelt indenlandsk inflationsindeks som referencerente — med mulige undtagelser i form af positive gulve og lofter og tilfælde, hvor inflationskompensationen beregnes med henvisning til et maksimalt prisindeksniveau, der er nået for de seneste kuponbetalingsdatoer i tilfælde af registrerede deflationsperioder (f.eks. i forbindelse med obligationerne *Buoni del Tesoro poliennali (BTP) Italia*)

iii) gulve og lofter, såfremt de foreligger, er tal, som enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kun kan ændres over tid i henhold til en udvikling, der er defineret ved udstedelsen

iv) sådanne variable kuponrenter ikke indeholder andre komplekse komponenter.

c) flertrins- eller variable kuponrenter med trin knyttet til mål for bæredygtighed (Sustainability Performance Targets — SPT), forudsat at:

i) overholdelse af målene for udstederen eller en eventuel virksomhed, der tilhører den samme bæredygtige koncern af udstedere af obligationer, kontrolleres af en uafhængig tredjepart i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for gældsinstrumentet og

ii) den trinvise begivenhed og/eller den tilknyttede trinvise betaling ikke er blevet annulleret eller ikke anvendt af udstederen eller på anden måde.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj).«

5. Artikel 65 affattes således:

»*Artikel 65*

Omsættelige aktivers udstedelsesvaluta

For at være belånbare skal gældsinstrumenter være denomineret i en af følgende valutaer: euro, en af de tidligere valutaer i de medlemsstater, der har euroen som valuta, pund sterling, yen eller amerikanske dollar.«

6. I artikel 66 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter denomineret i euro være udstedt i EØS, og gældsinstrumenter denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar skal være udstedt i euroområdet, i begge tilfælde med en CSD, der driver i) et godkendt værdipapirafviklingssystem eller ii) et værdipapirafviklingssystem med et godkendt link til et godkendt værdipapirafviklingssystem.«

b) Stk. 3 udgår.

7. Følgende indsættes som artikel 66a:

»*Artikel 66a*

Form for udstedelse af visse omsættelige aktiver

1. Følgende belånbarhedskriterier gælder kun for internationale gældsinstrumenter, der er udstedt gennem de internationale værdipapircentraler i form af global note, der repræsenteres af en global note i fysisk form (papirform) eller af en elektronisk (digital) kopi af en global note i papirform.

a) Hvor de pågældende instrumenter bliver udstedt i form af globale ihændehaverpapirer, skal de udstedes i form af new global notes (NGN) og skal deponeres hos en fælles depositar, som er en international værdipapircentral eller en værdipapircentral, der driver i) et godkendt værdipapirafviklingssystem eller ii) et værdipapirafviklingssystem med et godkendt link til et godkendt værdipapirafviklingssystem. Dette krav gælder ikke for internationale gældsinstrumenter i form af globale ihændehaverpapirer, der er udstedt som classical global notes før 1. januar 2007, og substituerbare »tap«-udstedelser af disse notes udstedt under den samme ISIN-kode uanset datoen for »tap«-udstedelsen.

b) Hvor de pågældende instrumenter bliver udstedt i global registreret form, skal de udstedes under den nye struktur for opbevaring af internationale gældsinstrumenter. Dette gælder undtagelsesvis ikke for internationale gældsinstrumenter, der er udstedt i global registreret form før 1. oktober 2010.

2. Internationale gældsinstrumenter i form af individual notes, som er repræsenteret ved individuelle fysiske certifikater (papirform), er ikke belånbare, medmindre de blev udstedt som individual notes før 1. oktober 2010.«

3. Hvad angår internationale gældsinstrumenter, der er udstedt af internationale værdipapircentraler i fuldt ud dematerialiseret form, forbeholder Eurosystemet sig retten til at verificere, at de pågældende instrumenter ikke giver anledning til væsentlige risici, som kan påvirke Eurosystemets rettigheder som indehaver af sikkerhedsstillelse, og er gyldigt oprettet i henhold til den lovgivning, der gælder for de pågældende instrumenter, uanset hvilken teknologi der understøtter udstedelsen.«

8. I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For at gældsinstrumenter er belånbare, skal udstederen være etableret i EØS eller i et G10-land uden for EØS, jf. dog undtagelserne i denne artikels stk. 3a-7 og i artikel 81a, stk. 4. Hvor de omsættelige aktiver har mere end en udsteder, gælder dette krav for hver udsteder.«

b) Følgende indsættes som stk. 7:

»7. For gældsinstrumenter denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar skal udstederen være etableret i EØS.«

9. Artikel 72 affattes således:

»*Artikel 72*

Belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen

1. For at kunne godkendes til Eurosystemets kreditoperationer skal værdipapirer af asset-backed typen med en kreditvurdering, der som minimum svarer til kreditkvalitetstrin 2 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala, opfylde a) de generelle belånbarhedskriterier for alle typer omsættelige aktiver, der er fastsat i sektion 1, med undtagelse af kravene i artikel 62 om hovedstolen, og b) de særlige belånbarhedskriterier, der er fastsat i artikel 73-79a.

2. For at kunne godkendes til Eurosystemets kreditoperationer skal værdipapirer af asset-backed typen med en kreditvurdering, der svarer til kreditkvalitetstrin 3 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala, opfylde kravene i stk. 1 og de yderligere særlige belånbarhedskriterier, der er fastsat i artikel 79b.«

10. I artikel 73 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For at værdipapirer af asset-backed typen er belånbare, skal alle aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, være ensartede, dvs. det skal være muligt at indberette dem ifølge en af de eksisterende typer af indberetningsformularer for data på lånniveau, som er specificeret i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som er vedtaget af Kommissionen som omhandlet i artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2402, og som er én af følgende:

a) realkreditlån

b) lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

c) billån

d) forbrugslån

e) leasingtilgodehavender

f) kreditkorttilgodehavender.«

b) Følgende indsættes som stk. 7:

»7. Udstederen af et værdipapir af asset-backed typen må ikke være udsat for restværdirisiko.«

11. Artikel 78 affattes således:

»*Artikel 78*

Tilgængelighed af data på lånniveau om værdipapirer af asset-backed typen

1. For at værdipapirer af asset-backed typen kan blive eller forblive belånbare, skal de relevante parter stille omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af pengestrømsgenererende aktiver, der er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, til rådighed for et securitiseringsregister i overensstemmelse med denne artikel.

1a. Data på lånniveau skal indberettes for hver enkelt transaktion ved hjælp af de relevante indberetningsskemaer, der er specificeret i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Kommissionen har vedtaget, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2402. Det relevante skema, der skal indberettes, afhænger af den type aktiv, der understøtter værdipapiret af asset-backed typen, jf. artikel 73, stk. 1, litra a)-f).

1b. Data på lånniveau skal indberettes som minimum hvert kvartal, senest en måned efter datoen for forfald af renter på det pågældende værdipapir af asset-backed typen. Med henblik på de skemaer, der er omhandlet i stk. 1a, er »puljens skæringsdato« den dato, hvorpå et øjebliksbillede af de underliggende aktivers performance blev registreret i forbindelse med den pågældende rapport, der skal indberettes, og den pågældende »dato for indberetning af rapporten« skal være højst to måneder efter en sådan skæringsdato for puljen.

1c. For at sikre overholdelse af kravene i stk. 1, 1a og 1b skal registret for data på lånniveau foretage automatisk kontrol af overensstemmelse og nøjagtighed af indberetninger af alle nye og ajourførte data på lånniveau for hver transaktion.«

12. Følgende indsættes som artikel 79b:

»*Artikel 79b*

Yderligere belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed-typen med en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 3

1. For at være belånbare skal værdipapirer af asset-backed typen med en kreditvurdering svarende til kreditkvalitetstrin 3 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala opfylde følgende yderligere særlige belånbarhedskriterier:

a) puljen af pengestrømsgenererende aktiver, der er sikkerhed for værdipapiret af asset-backed typen, må ikke på tidspunktet for udstedelsen af værdipapiret af asset-backed typen, eller når det efterfølgende føjes til puljen — f.eks. ved at erstatte eller udskifte de pengestrømsgenererende aktiver — indeholde lån, for hvilke betalingen af renter eller hovedstol har været i restance i mere end 90 dage, og låntageren misligholder sine forpligtelser som defineret i artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller når der er god grund til at betvivle, at betalingen af sådanne renter eller hovedstol vil ske fuldt ud

b) puljen af pengestrømsgenererende aktiver må ikke indeholde lån, der er eller på noget tidspunkt har været strukturerede lån, syndikerede lån eller gearede lån

c) transaktionsdokumenterne for værdipapir af asset-backed typen skal indeholde bestemmelser om kontinuerlig låneservicering.

2. En modpart må ikke stille sikkerhed i form af værdipapirer af asset-backed typen, der opfylder de yderligere særlige belånbarhedskriterier i stk. 1, hvis modparten eller en tredjepart, som denne har tætte forbindelser med, fungerer som udbyder af rentesikring i forbindelse med værdipapirerne af asset-backed typen.

3. I denne artikel forstås ved:

a) »struktureret lån« (structured loan): et lån, hvis struktur omfatter efterstillede gældsfordringer

b) »syndikeret lån« (syndicated loan): et lån, som ydes af en gruppe af långivere i et lånesyndikat

c) »gearet lån« (leveraged loan): et lån ydet til en virksomhed, der allerede har en betydelig gældsætningsgrad, i form af f.eks. buy-outs eller fremmedkapitalfinansierede overtagelser (»take-over-financing«), hvor lånet anvendes til erhvervelse af aktierne i en virksomhed, som også er låntager af det pågældende lån

d) »bestemmelser om kontinuerlig låneservicering« (servicing continuity provisions): bestemmelser i den juridiske dokumentation for et værdipapir af asset-backed typen, der indeholder bestemmelser om alternativ servicering eller, hvis der ikke findes nogen alternativ servicering, bestemmelser om en facilitator til alternativ servicering

e) »bestemmelser om facilitatorer til alternativ servicering«: bestemmelser, der: i) kræver, at der udpeges en facilitator til alternativ servicering, som gives mandat til at finde passende alternativ servicering senest 60 dage efter, at en udløsende hændelse er indtruffet, for at sikre rettidig betaling og servicering af værdipapiret af asset-backed typen, og ii) fastsætter, at der ikke må være tætte forbindelser mellem servicereren, facilitatoren til alternativ servicering og den bank, hvor udsteder har sin konto, på samme tid

f) »bestemmelser om alternativ servicering«: bestemmelser, der: i) fastsætter udløsningsmekanismer for udskiftning af servicereren, som er knyttet til ændringer i servicererens vurdering, servicererens manglende overholdelse af forpligtelser og/eller andre udløsende faktorer for udskiftning af servicereren, som er standard for industrien, og ii) fastsætter, at der ikke må være tætte forbindelser mellem den alternative servicering og servicereren.«

13. Artikel 82, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) Værdipapirer af asset-backed typen har kreditvurderinger fra mindst to forskellige godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer udtrykt i form af to offentlige kreditvurderinger, én fra hvert af de nævnte kreditvurderingsbureauer i overensstemmelse med som minimum kreditkvalitetstrin 3 i Eurosystemets harmoniserede ratingskala.«

14. I artikel 87 indsættes følgende tabel:

»*Tabel 9*

Implicitte kreditkvalitetsvurderinger for udstedere eller garanter uden en kreditkvalitetsvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau

	Inddeling af udstedere eller garanter efter forordning (EU) nr. 575/2013	Eurosystemets kreditvurderingsrammers udledning af den implicitte kreditkvalitetsvurdering af udsteder eller garant i den tilsvarende klasse
Klasse 1	Regionale eller lokale myndigheder eller CRR offentlige enheder, som behandles på lige fod med centralregeringen af de kompetente myndigheder for så vidt angår kapitalkrav i henhold til artikel 115, stk. 2, og artikel 116, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.	Tildeles et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditkvalitetsvurdering af centralregeringen i den jurisdiktion, hvor enheden har hjemsted
Klasse 2	Andre regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013	Tildeles en kreditkvalitetsvurdering, der er et kreditkvalitetstrin (*) under kreditkvalitetsvurderingen fra et eksternt kreditvurderingsbureau af centralregeringen i den jurisdiktion, hvor enheden har hjemsted
Klasse 3	Offentlige enheder, som defineret i artikel 2, nr. 75), som ikke er CRR offentlige enheder	Behandles som udstedere eller debitorer i den private sektor, dvs. at deres omsættelige aktiver ikke er belånbare

(*) Oplysninger om kreditkvalitetstrin offentliggøres på ECB's websted.«

15. I artikel 89 indsættes følgende stk. 6:

»6. Gældsfordringer, der er klassificeret som misligholdte eksponeringer i artikel 47a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, er ikke godkendte typer af gældsfordringer, selv om de er dækket af en garanti, der kan accepteres i henhold til afsnit IV.«

16. I fjerde del, afsnit III, kapitel 1, sektion 3, udgår »Belånbarhedskriterier for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom«, der indeholder artikel 107.

17. I fjerde del, afsnit III, kapitel 1, sektion 4, udgår »Belånbarhedskriterier for ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer«, der indeholder artikel 107a-107f.

18. Artikel 108, litra b), udgår.

19. Artikel 109, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 89, stk. 6, og artikel 92, underretter modparterne i løbet af den følgende bankdag den relevante nationale centralbank om alle kreditbegivenheder, som modparten er vidende om, herunder forsinkede betalinger fra debitorerne vedrørende de gældsfordringer, der er mobiliseret som sikkerhed, og trækker aktiverne tilbage eller erstatter dem, hvis den relevante nationale centralbank anmoder herom.«

20. I artikel 110 foretages følgende ændringer:

a) Stk. -1 affattes således:

»-1. De nationale centralbankers fulde interne kreditvurderingssystemer (F-ICAS'er), som er godkendt af Eurosystemet i overensstemmelse med de generelle kriterier for accept i fjerde del, afsnit V, anvendes som den primære kreditvurderingskilde til at vurdere kreditkvaliteten af debitorer og garanter for gældsfordringer, der mobiliseres som sikkerhed, såfremt der foreligger en kreditvurdering fra et godkendt fuldt internt kreditvurderingssystem, fra hjemmecentralbanken eller fra en anden national centralbank.«

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Modparter, der mobiliserer gældsfordringer som sikkerhed, kan vælge yderligere et kreditvurderingssystem eller yderligere en kreditvurderingskilde blandt de øvrige kreditvurderingskilder, som er godkendt af Eurosystemet i henhold til de almindelige godkendelseskriterier i fjerde del, afsnit V. Det kreditvurderingssystem eller den kreditvurderingskilde, som er valgt i henhold til dette stykke, benævnes modpartens sekundære kreditvurderingssystem eller kreditvurderingskilde. Det sekundære kreditvurderingssystem eller den sekundære kreditvurderingskilde må kun anvendes, hvis der ikke foreligger en kreditvurdering for henholdsvis den pågældende debitor eller garant fra et godkendt fuldt internt kreditvurderingssystem i en national centralbank.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Hjemmecentralbanken kan tillade sine modparter at anvende mere end to kreditvurderingssystemer eller kreditvurderingskilder, efter at disse har indgivet en begrundet anmodning til hjemmecentralbanken understøttet af en passende redegørelse, hvoraf fremgår, at anmodningen skyldes utilstrækkelig dækning i de primære og sekundære kreditvurderingskilder eller kreditvurderingssystemer. Hjemmecentralbanken kan efter anmodning fra en modpart tillade, at der anvendes statistiske interne kreditvurderingssystemer (S-ICAS'er) som tredje kreditvurderingssystem eller -kilde, uden at den pågældende modpart skal indgive en begrundet erklæring, der understøttes af en passende redegørelse.«

21. Sektion 2 »Eurosystemets kreditkvalitetskrav for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom« i fjerde del, afsnit III, kapitel 2, der indeholder artikel 112, udgår.

22. Sektion 3 »Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer« i fjerde del, afsnit III, kapitel 2, der indeholder artikel 112a, udgår.

23. I artikel 119 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De kreditvurderingsoplysninger, som Eurosystemet lægger til grund for belånbarhedsvurderingen af aktiver, der er godkendt som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer, tilvejebringes af kreditvurderingssystemer tilhørende en af de følgende fire kilder:

a) eksterne kreditvurderingsbureauer (ECAI'er)

b) nationale centralbankers fulde interne kreditvurderingssystemer (F-ICAS'er)

c) nationale centraklbankers statistiske interne kreditvurderingssystemer (S-ICAS'er)

d) modparters interne ratingbaserede systemer.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. For hver kreditvurderingskilde opregnet i stk. 1 kan der være et sæt af kreditvurderingssystemer. Kreditvurderingssystemerne skal overholde de godkendelseskriterier, som er fastlagt i dette afsnit. En fortegnelse over de godkendte kreditvurderingssystemer, dvs. over godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer og nationale centralbankers fulde interne kreditvurderingssystemer og statistiske interne kreditvurderingssystemer, er offentliggjort på ECB's websted.«

24. I artikel 121 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Generelle godkendelseskriterier og operationelle procedurer for de nationale centralbankers fulde interne kreditvurderingssystemer og statistiske interne kreditvurderingssystemer«

b) Stk. 1 affattes således:

»1. De nationale centralbanker kan beslutte at anvende deres egne fulde interne kreditvurderingssystemer eller statistiske interne kreditvurderingssystemer med henblik på vurdering af kredit. En beslutning truffet af en national centralbank om at anvende sit eget fulde interne kreditvurderingssystem eller statistiske interne kreditvurderingssystem gennemgår en valideringsprocedure, som udføres af Eurosystemet.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. En kreditvurdering kan udføres af et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem på forhånd eller på konkret anmodning af en modpart, efter at et aktiv er blevet forelagt for den nationale centralbank, der anvender sit eget fulde interne kreditvurderingssystem eller statistiske interne kreditvurderingssystem.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. For så vidt angår stk. 2, efter at et aktiv er blevet forelagt den nationale centralbank, der anvender et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem med henblik på at godkende en debitor eller garant, underretter den pågældende nationale centralbank, der anvender et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem, modparten om enten debitorens/garantens godkendelsesstatus eller om, hvor lang tid der kræves for at opstille en kreditvurdering. Hvis et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem har begrænset anvendelsesområde og kun vurderer bestemte typer debitorer eller garanter, eller hvis den nationale centralbank med det fulde interne kreditvurderingssystem eller det statistiske interne kreditvurderingssystem ikke er i stand til at modtage de nødvendige oplysninger og data til kreditvurderingen, vil den pågældende nationale centralbank øjeblikkelig underrette modparten herom. I begge tilfælde anses den relevante debitor eller garant for ikke-godkendt, medmindre aktiverne opfylder kreditkvalitetskravene ifølge en alternativ kreditvurderingskilde eller et alternativt kreditvurderingssystem, som modparten har tilladelse til at anvende i overensstemmelse med artikel 110. Såfremt mobiliserede aktiver ophører med at være belånbare, fordi debitorens eller garantens kreditværdighed er forringet, fjernes aktivet så hurtigt som muligt. Da der ikke er et kontraktforhold mellem de ikke-finansielle selskaber og den nationale centralbank med et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem, og disse selskaber heller ikke er retligt forpligtede til at udlevere ikke-offentlige oplysninger til den pågældende nationale centralbank med et fuldt internt kreditvurderingssystem eller statistisk internt kreditvurderingssystem, forelægges oplysningerne på frivilligt grundlag.«

e) Stk. 4 udgår.

25. Artikel 128, stk. 1, ændres som følger:

a) Litra a) affattes således:

»a) haircuts som fastsat i retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35).«

b) Litra b) affattes således:

»b) variationsmarginer (værdiansættelse til markedsværdi):

Eurosystemet kræver, at markedsværdien af de belånbare aktiver, der anvendes i dets likviditetstilførende tilbageførselsforretninger efter fradrag af haircuts og, hvor det er relevant, klimafaktorer, holdes på et bestemt niveau. Hvis værdien af de belånbare aktiver, som måles dagligt, falder til under et bestemt niveau (manglende sikkerhedsstillelse), kræver den nationale hjemmecentralbank, at modparten stiller yderligere aktiver eller kontanter til rådighed i overensstemmelse med artikel 136 (margin call). På tilsvarende vis kan den nationale centralbank tilbageføre overskydende kontanter, hvis de belånbare aktivers værdi ligger over et bestemt niveau efter en omvurdering.«

c) Der tilføjes et nyt litra e):

»e) fra 15. juni 2026 en klimafaktor som fastsat i bilag XIIb«

26. Artikel 136, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis de mobiliserede aktiver efter værdiansættelse, haircuts og klimafaktorer ikke opfylder kravene som beregnet den pågældende dag, udstedes margin calls efter procedurerne, som er fastsat i artikel 11 i retningslinje (EU) 2024/3129 (ECB/2024/22). Hvis værdien af de belånbare aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed af en modpart, efter omvurderingen overstiger det beløb, som modparten skylder, plus variationsmarginen, hvor det er relevant, kan den nationale centralbank tilbageføre eventuelle overskydende kontanter, som modparten har stillet som yderligere sikkerhed (margin call).«

27. Artikel 138, stk. 3, litra c), udgår.

28. Artikel 141, stk. 1, affattes således:

»1. En modpart må ikke stille eller anvende usikrede gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut eller en anden enhed, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, som sikkerhed, i det omfang værdien af den pågældende sikkerhed udstedt af kreditinstituttet eller anden enhed, hvormed det har snævre forbindelser, tilsammen overstiger 2,5 % af den samlede værdi af de aktiver, som den pågældende modpart anvender som sikkerhed, efter anvendelse af det gældende haircut og, hvor det er relevant, den gældende klimafaktor. Denne grænse gælder ikke i følgende tilfælde:

a) hvis værdien af de nævnte aktiver ikke overstiger 50 mio. EUR efter det pågældende haircut og, hvor det er relevant, den pågældende klimafaktor

b) hvis de nævnte aktiver er garanteret af en offentlig enhed, som kan opkræve skatter gennem en garanti, som besidder de i artikel 114 fastsatte karakteristika, eller

c) hvis disse aktiver er udstedt af et agency, en multilateral udviklingsbank eller en international organisation.«

29. Overskriften til femte del affattes således:

»SANKTIONER SOM FØLGE AF MODPARTERS MANGLENDE OVERHOLDELSE AF DERES FORPLIGTELSER«.

30. Artikel 155 affattes således:

»*Artikel 155*

Gebyrer som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler

1. Hvis en modpart ikke opfylder en af de i artikel 154, stk. 1, omhandlede forpligtelser, pålægger Eurosystemet denne et gebyr for hvert tilfælde af manglende overholdelse. Med henblik på femte del udgør hvert enkelt aktiv, der mobiliseres som sikkerhed, og som er berørt af et tilfælde af manglende overholdelse, et tilfælde af manglende overholdelse. Det gebyr, der finder anvendelse, omfatter følgende:

a) et fast beløb på 500 EUR for hvert tilfælde af manglende overholdelse, som den nationale centralbank har meddelt modparten, uanset antallet af aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed, og som påvirkes af den manglende overholdelse

b) et variabelt beløb for hvert aktiv, der er mobiliseret som sikkerhed, og som påvirkes af den manglende overholdelse, beregnet i overensstemmelse med bilag VII, del I.

2. Det samlede gældende gebyr beregnet i overensstemmelse med stk. 1 og bilag VII nedsættes med 50 % i følgende tilfælde af selvrapporteret manglende overholdelse:

a) hvis en modpart afhjælper en manglende overholdelse af en forpligtelse som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra c), og underretter den nationale centralbank om en sådan afhjælpning, før den nationale centralbank, ECB eller en ekstern revisor har underrettet modparten om den manglende overholdelse

b) hvis en modpart underretter den nationale centralbank om tilfælde af manglende overholdelse, som i) den nationale centralbank eller ECB ikke har konstateret, og ii) som vedrører aktiver, der er demobiliseret. Nedsættelsen af gebyret gælder ikke for aktiver, der er omfattet af en igangværende kontrolprocedure, som modparten har kendskab til som følge af en underretning fra den nationale centralbank, ECB eller en ekstern revisor.«

31. Artikel 156 affattes således:

»*Artikel 156*

Andre sanktioner som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler

1. I tilfælde af en modparts manglende overholdelse af en forpligtelse af samme type som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), gælder følgende:

a) Eurosystemet kan suspendere modparten i tilfælde af en tredje manglende overholdelse og eventuelle efterfølgende tilfælde af manglende overholdelse inden for en periode på 12 måneder, hvis begge betingelser i i) og ii) er opfyldt i forbindelse med hvert af disse tilfælde af manglende overholdelse:

i) der blev pålagt et gebyr

ii) hver beslutning om at pålægge et gebyr i hvert tilfælde blev meddelt modparten

b) den periode på 12 måneder, der er omhandlet i litra a), beregnes fra datoen for meddelelsen af det første tilfælde af manglende overholdelse af en forpligtelse af samme type som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), alt efter hvad der er relevant. Et første selvrapporteret tilfælde af manglende overholdelse som beskrevet i artikel 155, stk. 2, der finder sted inden for den relevante 12-måneders periode, medregnes ikke som tilfælde af manglende overholdelse.

2. En suspension foretaget af Eurosystemet efter stk. 1 gælder vedrørende alle efterfølgende markedsoperationer af samme type som den markedsoperation, der førte til et gebyr som omhandlet i stk. 1.

3. En suspension i overensstemmelse med stk. 1 gælder i en periode, som fastsættes i overensstemmelse med bilag VII.

4. I tilfælde af en modparts manglende overholdelse af en forpligtelse af samme type som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra c), gælder følgende:

a) Eurosystemet kan suspendere modparten i forbindelse med et tredje og eventuelle efterfølgende tilfælde af manglende overholdelse inden for en periode på 12 måneder, hvis begge betingelser i i) og ii) er opfyldt i forbindelse med hvert af disse tilfælde af manglende overholdelse:

i) der blev pålagt et gebyr

ii) hver beslutning om at pålægge et gebyr i hvert tilfælde blev meddelt modparten

b) den periode på 12 måneder, der er omhandlet i litra a), beregnes fra datoen for meddelelsen af det første tilfælde af manglende overholdelse af en forpligtelse af samme type som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra c). Et første selvrapporteret tilfælde af manglende overholdelse som beskrevet i artikel 155, stk. 2, der finder sted inden for den relevante 12-måneders periode, medregnes ikke som tilfælde af manglende overholdelse.

c) Enhver suspension, der pålægges i henhold til litra a), finder anvendelse på den første likviditetstilførende markedsoperation i den reservekravsperiode, der følger efter meddelelse af suspenderingen.

5. Eurosystemet kan undtagelsesvis suspendere en modpart fra Eurosystemets fremtidige pengepolitiske operationer i en periode på tre måneder i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 154, stk. 1. I så fald tager Eurosystemet hensyn til overtrædelsens alvor og navnlig de involverede beløb samt den manglende overholdelses hyppighed og varighed.«

32. Artikel 157 affattes således:

»*Artikel 157*

Andre sanktioner gældende for filialer som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler

Når Eurosystemet suspenderer en modpart i overensstemmelse med artikel 156, stk. 5, kan denne suspension også gælde for den pågældende modparts filialer, som er etableret i andre medlemsstater, der har euroen som valuta.«

33. I artikel 158 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2, fjerde punktum, ændres »et af« til »ethvert af«.

b) I artikel 2 indsættes følgende litra -a):

»-a) der er ikke udsigt til, at modparten rettidigt igen overholder de relevante kapitalgrundlagskrav«

c) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»I tilfælde af en forsinkelse i leveringen af de relevante oplysninger for en specifik referenceperiode som følge af hændelser, der ligger uden for modpartens kontrol, forlænges de relevante kvartalsafslutningsfrister for det specifikke kvartal som følger:

a) med otte uger for modparter, der opfylder adgangskriterierne i artikel 55, litra b), nr. i) eller ii), eller

b) med to uger for modparter som omhandlet i artikel 55, litra b), nr. iii).«

d) Som stk. 4a og 4b indsættes:

»4a. For de i stk. 4 omhandlede modparter ophæver Eurosystemet begrænsningen af adgangen til Eurosystemets pengepolitiske operationer med en standardløbetid på en uge eller kortere, herunder i tilfælde, hvor den vejledende tidsplan for disse operationer indeholder en undtagelsesvis forlænget løbetid. Ophævelsen af begrænsningen får virkning på hverdagen efter vedtagelsen af en afviklingsordning eller en afviklingsforanstaltning, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Afviklingsmyndigheden har underrettet Eurosystemet om den kommende afvikling senest 48 timer før den bankdag, hvor begrænsningen af adgang forventes at blive ophævet.

b) Afviklingsmyndigheden har skriftligt bekræftet:

i) vedtagelse af afviklingsordningen i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014 eller afviklingsforanstaltningen i henhold til national lovgivning til gennemførelse af artikel 32 i direktiv 2014/59/EU

ii) afviklingsordningen eller afviklingsforanstaltningen er trådt i kraft, hvis det er relevant i henhold til artikel 18, stk. 7, i forordning (EU) nr. 806/2014.

c) Afviklingsordningen eller afviklingsforanstaltningen indeholder ikke bestemmelser om gennemførelse af broinstitutværktøjet i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 806/2014 eller national lovgivning til gennemførelse af artikel 40 i direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den begrænsede modpart.

d) Den kompetente myndighed har skriftligt bekræftet, at den i stk. 4 omhandlede modpart efter vedtagelsen af afviklingsordningen eller afviklingsforanstaltningen opfylder kapitalgrundlagskravene i forordning (EU) nr. 575/2013 på individuelt og/eller konsolideret grundlag under hensyntagen til vedtagelsen og ikrafttrædelsen af afviklingsordningen eller afviklingsforanstaltningen.

I tilfælde af en forsinkelse fra den kompetente myndigheds eller afviklingsmyndighedens side med hensyn til at opfylde betingelserne omhandlet i litra a)-d) kan ophævelsen af begrænsningen få virkning med en tilsvarende forsinkelse.

Eurosystemet kan ophæve begrænsningen fuldt ud, hvis den kompetente myndighed giver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 55a, stk. 1, og forudsat at modparten er finansielt sund i henhold til artikel 55, litra c).

Hvis den kompetente myndighed ikke giver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 55a, stk. 1, senest 12 uger efter vedtagelsen af afviklingsordningen eller afviklingsforanstaltningen, begrænser Eurosystemet modpartens adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer af forsigtighedshensyn.

4b. Uden at det berører anvendelsen af risikostyringsinstrumenter i henhold til artikel 128, stk. 2, kan Eurosystemet anvende enhver af de risikostyringsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 2, nr. 80a), over for en modpart som omhandlet i stk. 4 efter ophævelsen af den begrænsning, der er omhandlet i stk. 4a.«

e) Følgende indsættes som stk. 7a:

»7a. Skønsmæssige foranstaltninger, som Eurosystemet kan træffe af forsigtighedshensyn som omhandlet i stk. 1, kan baseres på oplysninger, der giver anledning til væsentlige betænkeligheder med hensyn til modpartens finansielle soliditet.«

34. Bilag II, VII og VIII ændres i overensstemmelse med bilag I til denne retningslinje.

35. Teksten i bilag II til denne retningslinje tilføjes som et nyt bilag XIIb.

Artikel 2

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles til de nationale centralbanker.

2. De nationale centralbanker træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde denne retningslinje og anvender dem fra den 30. marts 2026. De skal senest den 4. marts 2026 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

Artikel 3

Adressater

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. januar 2026.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB

BILAG I

Bilag II, VII og VIII til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1. I bilag II indsættes nedenstående som litra v):

»v) Om auktionen gennemføres med fuld tildeling, hvis det er relevant.«

2. Bilag VII affattes således:

»*BILAG VII*

BEREGNING AF SANKTIONER, DER SKAL PÅLÆGGES I OVERENSSTEMMELSE MED FEMTE DEL, OG FINANSIELLE GEBYRER, DER SKAL PÅLÆGGES I OVERENSSTEMMELSE MED SYVENDE DEL

I. BEREGNING AF FINANSIELLE GEBYRER, DER SKAL PÅLÆGGES I OVERENSSTEMMELSE MED FEMTE DEL

1. Hvis en national centralbank skal pålægge en af sine modparter et gebyr i overensstemmelse med femte del, beregner den nationale centralbank den variable del af gebyret i overensstemmelse med en på forhånd fastsat sats som følger:

a) ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a), b) eller c), beregnes den variable del af et gebyr ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 2,5 procentpoint.

b) ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d) eller e), beregnes den variable del af et gebyr ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 5 procentpoint. Ved gentagne tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelsen i artikel 154, stk. 1, litra d), eller af den i artikel 154, stk. 1, litra e), omhandlede forpligtelse inden for en periode på 12 måneder, beregnet ud fra datoen for det første tilfælde af manglende overholdelse, stiger gebyrsatsen med yderligere 2,5 procentpoint for hvert tilfælde af manglende overholdelse.

2. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), beregnes den variable del af et gebyr ved at anvende gebyrsatsen, som er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, litra a), på mængden af sikkerhedsstillelse eller kontanter, som modparten ikke kunne levere eller afvikle, multipliceret med koefficienten X/360, hvor X er det antal kalenderdage, højst syv, hvor modparten ikke var i stand til at stille sikkerhed for eller afvikle: a) det tildelte beløb, som specificeret i bekræftelserne af de enkelte tildelingsresultater i løbet af operationens løbetid, eller b) det resterende beløb i en konkret operation, hvis den nationale centralbank har bragt visse dele til ophør førtidigt i operationens resterende periode.

3. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra c), beregnes et gebyr ved at anvende gebyrsatsen i overensstemmelse med stk. 1, litra a), på værdien for ikke-belånbare aktiver eller aktiver, der ikke kan mobiliseres, eller som anvendes af modparten, efter haircuts og, hvor det er relevant, klimafaktoren, på følgende måde:

a) for så vidt angår et ikke-belånbart aktiv, som modparten har leveret til den nationale centralbank, værdien for det leverede ikke-belånbare aktiv efter at der er taget højde for haircuts og, hvor det er relevant, klimafaktoren, eller

b) for så vidt angår et ikke-omsætteligt aktiv, som oprindeligt var belånbart, men som ophørte med at være belånbart, eller som modparten ikke længere kan mobilisere eller anvende, værdien efter at der er blevet taget højde for haircut og, hvor det er relevant, klimafaktoren, for det aktiv, som ikke er blevet fjernet ved starten på den ottende kalenderdag efter den hændelse, som medførte, at de belånbare aktiver ophørte med at være belånbare, eller som modparten ikke længere kan mobilisere eller anvende.

4. Beløbene i stk. 3, litra a) og b), multipliceres med koefficienten X/360, hvor X er det antal kalenderdage, højst syv, hvor modparten ikke var i stand til at overholde sine forpligtelser vedrørende anvendelsen af aktiver, der er stillet som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer. For så vidt angår stk. 3, litra b), påbegyndes beregningen af X efter udløbet af henstandsperioden på syv kalenderdage.

*[[værdien for de ikke-belånbare aktiver efter haircuts (og, hvor det er relevant, klimafaktoren) på den manglende overholdelses første dag] EUR * (den gældende rente for den marginale udlånsfacilitet på den dag, hvor den manglende overholdelse påbegyndtes + 2,5 %) *[X]/360 = […] EUR]*

5. I tilfælde af manglende overholdelse af artikel 154, stk. 1, litra c), som skyldes overtrædelse af grænserne for så vidt angår indgivelse eller anvendelse af usikrede gældsinstrumenter, der er udstedt af et kreditinstitut eller enheder, med hvilken denne har snævre forbindelser, jf. artikel 141 (herefter »overtrædelse af grænsen«), fastsættes anvendelsen af en henstandsperiode på følgende måde:

   a) En henstandsperiode på syv kalenderdage anvendes, hvis overtrædelsen af grænsen skyldes en værdiændring efter haircuts og, hvor det er relevant, klimafaktoren, uden indberetning af yderligere sådanne usikrede gældsinstrumenter, og uden at aktiverne (herunder forfaldne aktiver) fjernes fra den samlede sikkerhedspulje, på grundlag af følgende:

      i) værdien af de allerede indberettede usikrede gældsinstrumenter er steget, eller

      ii) den samlede værdi af sikkerhedspuljen er faldet.

      I disse tilfælde skal modparten justere værdien af sin samlede sikkerhedspulje og/eller værdien af sådanne usikrede gældsinstrumenter i løbet af henstandsperioden for at sikre, at den gældende grænse overholdes.

   b) Indberetningen af yderligere usikrede gældsinstrumenter, der er udstedt af det kreditinstitut eller de enheder, med hvilken denne har snævre forbindelser, som overtræder den gældende grænse, giver ikke modparten ret til en henstandsperiode.

6. Hvis modparten har indberettet oplysninger, der set ud fra Eurosystemets perspektiv påvirker værdien af dennes sikkerhedsstillelse negativt for så vidt angår artikel 145, stk. 4, f.eks. ukorrekte oplysninger om det udestående beløb af en anvendt gældsfordring, som er eller har været falsk eller forældet, eller hvis modparten ikke rettidigt har fremsendt de oplysninger, som kræves i henhold til artikel 101, litra a), punkt iv), tages der højde for beløbet (værdien) af den sikkerhed, der er blevet påvirket negativt, ved beregningen af gebyret i stk. 3, og der anvendes ingen henstandsperiode. Hvis de ukorrekte oplysninger rettes inden for den gældende underretningsperiode, for gældsfordringer f.eks. inden for den næste bankdag i henhold til artikel 109, stk. 2, pålægges der ikke gebyr.

7. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d) eller e), beregnes den variable del af et gebyr ved at anvende gebyrsatsen, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, litra b), på værdien af modpartens uretmæssige adgang til den marginale udlånsfacilitet eller ubetalte kredit fra Eurosystemet.

II. BEREGNING AF ANDRE SANKTIONER, DER SKAL ANVENDES I OVERENSSTEMMELSE MED FEMTE DEL.

Suspension ved manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b)

9. Hvis der gælder en suspensionsperiode i henhold til artikel 156, stk. 1, kan den nationale centralbank indføre en suspension i overensstemmelse med følgende regler:

   a) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er op til 40 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i en måned.

   b) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er mellem 40 % og 80 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i to måneder.

   c) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er mellem 80 % og 100 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i tre måneder.

III. BEREGNING AF FINANSIELLE GEBYRER, DER SKAL PÅLÆGGES I OVERENSSTEMMELSE MED SYVENDE DEL

1. De nationale centralbanker beregner det finansielle gebyr, der skal pålægges i henhold til artikel 166, stk. 4a, i overensstemmelse med følgende regler:

   a) Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 166, stk. 4a, beregnes gebyret ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende på den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 2,5 procentpoint.

b) Gebyret beregnes ved at anvende gebyrsatsen, der er fastsat i overensstemmelse med litra a), på mængden af kontanter, som modparten ikke kunne tilbagebetale eller betale, eller på værdien af aktiver, som ikke kunne leveres, multipliceret med koefficienten X/360, hvor X er det antal kalenderdage, højst syv, hvor modparten ikke var i stand til at: i) tilbagebetale eller betale en hvilken som helst del af kreditbeløbet, betale genkøbsprisen eller det forfaldne kontantbeløb, eller ii) levere aktiverne ved udløbsdatoen eller på anden måde ved forfald i henhold til de kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser.

2. Følgende formel anvendes ved beregning af det finansielle gebyr i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og b), ovenfor:

*[[mængden af kontanter, som modparten ikke kunne tilbagebetale eller betale, eller værdien af aktiver, som modparten ikke kunne levere] EUR * (den gældende marginale udlånsfacilitet gældende på den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 2,5 procentpoint) * [X]/360 (hvor X er det antal kalenderdage, hvor modparten ikke var i stand til at betale, tilbagebetale eller levere) = […] EUR].«*

3. Bilag VIII udgår.

BILAG II

Følgende indsættes som nyt bilag XIIb:

»*BILAG XIIB*

BESTEMMELSE AF KLIMAFAKTORER, DER FINDER ANVENDELSE PÅ OMSÆTTELIGE AKTIVER FOR AT AFBØDE KLIMARELATEREDE USIKKERHEDER

1. Klimafaktoren, som er omhandlet i denne retningslinjes artikel 128, stk. 1, litra e), finder anvendelse på omsættelige gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle selskaber og deres respektive udstedende koncerner, med undtagelse af:

   a) gældsinstrumenter udstedt af agencies som defineret i artikel 2, nr. 2)

   b) gældsinstrumenter udstedt af afviklingsenheder som defineret i artikel 2, nr. 99a)

   c) gældsinstrumenter, for hvilke kreditkvalitetsvurderingen er baseret på artikel 87, stk. 2, litra a) og b), og

   d) gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter inden for de udstedende koncerner.

2. For hvert aktiv *i*, for selskab *j* i sektor *s*, beregnes en score til at vurdere dets følsomhed over for klimarelaterede usikkerheder (»usikkerhedsscoren«) ved hjælp af følgende formel:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   med følgende variabler:

   a) en sektorspecifik stressfaktor S_s udledt af den aggregerede stigning i expected shortfall på sektorniveau i et negativt overgangsscenario i forhold til et referencescenario i Eurosystemets seneste tilgængelige klimastresstest. Denne metrik er den samme for alle aktiver udstedt af enheder inden for en specifik sektor

   b) en udstederspecifik eksponering E_j baseret på det omvendte af »klimascoren« under programmet til opkøb af virksomhedsobligationer som fastsat i bilaget til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/948 (ECB/2016/16) (*). Denne metrik er den samme for alle aktiver udstedt af samme enhed

   c) en aktivspecifik sårbarhed V_i svarende til kvadratroden af aktivets restløbetid. Denne metrik er unik for hvert aktiv.

3. Usikkerhedsscoren pr. aktiv omregnes til en »klimafaktor« (climate factor, CF) pr. aktiv ved hjælp af følgende formel:

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1-a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   med følgende to parametre:

   a) Parameter $\underline{a}$ fastsættes af Styrelsesrådet og er navnlig baseret på den aggregerede expected shortfall på tværs af alle sektorer i et negativt overgangsscenario i forhold til et referencescenario i Eurosystemets seneste tilgængelige klimastresstest.

   b) Parameter $\underline{b}$ fastsættes af Styrelsesrådet og er navnlig baseret på medianusikkerhedsscoren $\overline{u}$ for de aktiver, der er omfattet af klimafaktoren, ved hjælp af denne naturlige logaritmiske formel:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   c) Parametrene *a* og *b* er ens for alle aktiver, der er omfattet af klimafaktorer. Den højest mulige klimafaktor er én for aktiver med den laveste usikkerhedsscore, mens den lavest mulige klimafaktor er lig med *a* for aktiver med den højeste usikkerhedsscore.

4. Værdien af hvert aktivs sikkerhedsstillelse eller størrelsen af den kredit, der kan ydes mod det aktiv, som en modpart har stillet, beregnes ved at gange dets værdi, justeret for haircuts, og, hvor det er relevant, med den tilsvarende klimafaktor.

5. Den usikkerhedsscore og klimafaktor, der gælder for hvert aktiv, vil blive ajourført årligt. Aktiver, der bliver belånbare mellem to årlige ajourføringer, tildeles i første omgang en medianklimafaktor, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ hvis aktivet er en obligation} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ hvis aktivet er et mellemfristet værdipapir} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ hvis aktivet er et gældsbrev} \end{cases},$$

hvor $\overline{CF}_b$ er den seneste medianklimafaktor på tværs af alle obligationer, for hvilke der er beregnet en klimafaktor ved den seneste årlige ajourføring, $\overline{u}_{mtn}$ er den seneste medianklimafaktor på tværs af alle mellemfristede gældsbeviser, for hvilke der er beregnet en klimafaktor ved den seneste årlige ajourføring, og $\overline{u}_{cp}$ er den seneste medianklimafaktor på tværs af alle gældsbreve, for hvilke der er beregnet en klimafaktor ved den seneste årlige ajourføring. Denne klimafaktor finder anvendelse indtil den efterfølgende årlige ajourføring af usikkerhedsscorerne og klimafaktoren.

(*) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/948 af 1. juni 2016 om indførelse af programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (ECB/2016/16) (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).«